

[Finn Poulsen.]

er formålstjenligt at rette. Men det spørgsmål, som vi skal tage stilling til her, er først og fremmest, om der foreligger sådanne saglige oplysninger — muligvis politiske — at der virkelig er grundlag for at nedsætte en ret stor kommission med opgaver af den omfattende karakter, som der er tale om i dette lovforslags § 1. Jeg synes, det er rimeligt at stille det krav, at der må en stærk saglig begrundelse til. Man har imidlertid somme tider det indtryk, at nogle er tilfreds med at sige: lad os bare vente, noget vil vise sig, hvis vi først kommer i gang; lad os nu bare se på det; der kan jo ikke ske så meget ved at gå til en undersøgelse. Hvis den viser, at det er i orden, så er det jo godt; hvis den viser, at der er noget at rette, så må man jo rette det.

Det er ikke en tilstrækkelig argumentation, for det må dog erkendes, at en kommission nu engang koster penge, og det spiller en rolle i dannelsen af den opfattelse, vi kommer til. Jeg ved ikke, hvor mange kommissioner den højtærede handelsminister har, men nogle er der vel. Det spiller vel også en rolle, at man her skal beslaglægge folks tid; det er folk i betydelige stillinger, som har nok at gøre, der her skal drages ind i arbejdet.

Endelig spiller det vel også en rolle, at man ved en sådan lov ikke kan undgå at gribe væsentligt ind i erhvervets forhold. Man kan ikke undgå at gribe ind i erhvervet derved, at det skaber en vis mistillid til erhvervet. Man siger, at dette erhverv ikke kan klare sit omkostningsproblem selv, ikke kan klare sit strukturproblem selv. Det skaber en vis mistillid i den almindelige befolkning, der får opfattelsen af, at der sker de og de forkerte ting. Men når man kender lidt til det i praksis, er forholdet det, at skønt uheldige tilfælde med enkelte forsikringer kan forekomme, så er selskaberne — jeg har jo erfaring derfor i min virksomhed som sagfører — de første til at rette det og til at se bort fra en i øvrigt bindende kontrakt.

Man griber ind i erhvervets forhold også derved, at kommissionen efter dette lovforslag får en meget vid adgang til at forlange oplysninger af selskaberne, oplysninger af en hvilken som helst art, som er nødvendige for kommissionens virksomhed.

Denne yderligere oplysningspligt er foreslået, uagtet man i øjeblikket i loven om skadesforsikringsvirksomhed har pålagt selskaberne en meget vidtgående oplysningspligt over for forsikringsrådet.

Jeg mener, at disse betragtninger må ind i billedet. Vi må gøre os klart, om den højtærede handelsminister har været i stand til at fremlægge en så saglig, stærk begrundelse, at man skal skride til nedsættelse af denne kommission.

På et ret tidligt tidspunkt var det vel fra alle grupper her i landet — i hvert tilfælde fra venstres side — erkendt, at der naturligvis er problemer, der interesserer offentligheden i forholdet over for forsikrings-selskaberne. Livsforsikringen kom først ind i billedet, som den højtærede handelsminister gjorde opmærksom på, ved loven af 1904; det var under en venstreregering, og det var også en venstreregering, der i 1921 nedsatte den første kommission til undersøgelse af spørgsmålet om skadesforsikringsvirksomhed, og det første lovforslag på dette område blev fremsat i samlingen 1923-24. Det er klart, at man erkender og må erkende, at der er problemer. Spørgsmålet er blot, om man ikke med lovgivningen er nået så vidt, at alt, hvad der er væsentligt, i virkeligheden er lagt fast. Jeg har med meget stor interesse studeret den højtærede handelsministers skriftlige fremsættelse, og det ser jo ud til, at der hersker fuldstændig enighed om, at med hensyn til selskabernes soliditet skulle der ikke være noget problem, der berettiger til nedsættelse af en kommission. Spørgsmålet om selskabernes soliditet er først og fremmest et spørgsmål af interesse for forsikringstagerne. Det er formentlig deres første og afgørende interesse, at de kan få det, de har betalt for. Soliditeten er herhjemme sikret gennem det vidtgående tilsyn, som føres af forsikringsrådet. Tilsynet er så vidtgående, at rådet har bemyndigelse til at forlange enhver oplysning. Rådet er bemyndiget til at lade foretage undersøgelser på stedet af et forsikrings-selskabs virkemåde og forhold. Der er i realiteten ingen grænser for, hvad forsikringsrådet har mulighed for at tage op til undersøgelse.

Vi ved også, at der er specielle forhold inden for livsforsikringen, og at der også er